

bruget, med en afgift, ville det dels kunne sørge for, at vi fik lidt færre reklamer, og dels kunne vi få nogle penge til statskassen.

Og nogle af disse penge kunne man så bruge til at sørge for, at en reel forbrugeroplysning i højere grad satte sit præg på medierne – i stedet for mærkelige reklamer om tandbørster, og hvad ved jeg.

Vi har altså også finansieringsforslag, og vi er selvfølgelig helt indstillede på, at tingene skal være finansierede, for vi ønsker ikke, at statsgælden skal vokse.

Må jeg slutte af med at sige, at det, vi vil gå specielt i brechen for under de forhandlinger, der måtte komme, for det første er en fjernelse af de forringelser, der efter vores opfattelse er i finanslovudspillet – en kompensation for de udhulinger, der er sket på dagpenge- og pensionsområdet, senest med ATP-forliget, men også via andre mekanismer, fordi tillæggene ikke er fulgt med lønudviklingen, altså en forhøjelse af dagpenge og pensioner – for det andet rigtige job inden for den offentlige service til de arbejdsløse, så de kan være med til at løse problemerne dér, og for det tredje nye økologiske gennembrud.

Det er kort fortalt de hovedtemaer, vi vil komme ind på under forhandlingerne om den kommende finanslov.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er ingen ende på regeringens selvros: Den ene publikation efter den anden sprøjter ud fra diverse ministerier for at tegne et lyserødt billede af den danske økonomi generelt og statens økonomi specielt.

Det samme gør sig såmænd også gældende, når vi i dagens debat hører den socialdemokratiske ordfører, fru Pia Gjellerup. Det er den samme selvros: Den socialdemokratiske ledede regering har søreme gjort det godt siden 1993!

Men sandheden er jo selvfølgelig, at spørgsmålet om, hvorvidt der reelt er noget af prale af for den nuværende, socialdemokratiske ledede regering, fuldstændig afhænger af de øjne, der ser. For regeringen har jo administreret et økonomisk kæmpeopsving i de seneste 5 år, og milliarder af ekstra kroner er strømmet ind i de offentlige klasser og dermed også i statskassen, og danskerne har generelt fået flere penge mellem hænderne i årene siden 1993. Men at denne udvikling er foregået, er ikke regeringens skyld. I Dansk Folkeparti mener vi nærmest tværtimod. Og succesen skal efter Dansk Folkeparti

mening måles efter, hvorledes regeringen har håndteret opsvinget.

Har regeringen eksempelvis brugt opsvinget på de nødvendige reformer af arbejdsmarkedspolitikken, de reformer, som er bydende nødvendige, og som mange, også arbejdsmarkedets parter selv, finder er nødvendige? Næh, det har regeringen ikke.

Har regeringen brugt opsvinget til at gennemføre de nødvendige reformer af voksen- og efteruddannelsesområdet? Næh, det har regeringen såmænd heller ikke.

Har regeringen brugt opsvinget på at gennemføre reformer af dagpengesystemet? Næh, det har regeringen heller ikke.

Har regeringen brugt opsvinget til at få et reelt overskud på statens finanser? Det havde det jo været nok så klogt at gøre. Næh, det har regeringen heller ikke.

Jamen har regeringen så ikke i det mindste påbegyndt en gedigen tilbagebetaling af statens store gæld? Næh, det har regeringen såmænd heller ikke.

Nej, tværtimod har regeringen primært brugt et opsving, som har givet mange ekstra milliarder af kroner i de offentlige kasser og dermed også i statskassen, til at skrue op for de offentlige udgifter, således at de store ekstrairtægter, som det offentlige og dermed staten har fået, ikke er brugt til at fjerne det opsparingsunderskud, som jo reelt er til stede og er så eklatant.

Og det er jo egentlig baggrunden for, at regeringen for nylig fandt det nødvendigt at spille ud med nye stramninger over for det private forbrug.

Opsparingen i samfundet generelt er for lille – javel, det mener Dansk Folkeparti også – og da regeringen altså hverken har fantasi eller magt til at skabe en offentlig opsparing, ja, så er det klart, at regeringen må sikre en privat opsparing ved tvang, og det var det, der skete for et par uger siden, da man en sen natte-time indgik et forlig med Venstre og De Konservative i Statsministeriet.

Det er ærgerligt for Dansk Folkeparti at konstatere, at Venstre og Det Konservative Folkeparti hoppede på den limpind, som regeringen havde stukket dem. Og da vi endda samtidig kan se af de seneste tal, vi har fået ind ad døren, at fremgangen i den samlede detailhandel i august kun er på 0,5 pct. mod 4,5 pct. sidste år, giver det selvfølgelig blot anledning til at sætte